

مقدمه:

ندولهای تیروئیدی بالغ بر ۵۰٪ از جمعیت بالای ۵۰ سال را در بر می گیرد که فقط ۵ درصد از این ندول های تیروئیدی بدخیم هستند. هدف از این مطالعه مقایسه دقت سونوگرافی داپار با الاستوگرافی در تشخیص بدخیمی های ندول های تیروئید با FNAB مشکوک بود.

مواد و روشها

در یک مطالعه مقطعی توصیفی - تحلیلی که در دپارتمان جراحی دانشگاه علوم پزشکی تبریز بر روی بیماران با ندول های تیروئید انجام دادیم، دقت سونوگرافی کالرداپلر و الاستوگرافی را در تشخیص بدخیمی ندول های تیروئیدی با FNAB مشکوک را مورد بررسی قرار دادیم.

نتایج:

در این مطالعه، ۴۴۵ بیمار (۶۳۷ ندول) دچار ندول های تیروئید مورد بررسی قرار گرفتند که از بین این بیماران، ۱۰۷ بیمار (۱۶۱ ندول) دارای FNAB مشکوک بودند که انتخاب و مورد بررسی قرار دادیم. ۱۵ نفر (۱۴٪) از بیماران مرد و ۹۲ نفر (۸۶٪) زن بودند. میانگین سنی بیماران مرد $50/44 \pm 11/80$ سال و میانگین سنی بیماران زن $43/91 \pm 12/95$ سال بود ($P=0/044$).

اکوژنیسیته ندول تیروئید در سونوگرافی ۸۵ مورد (۵۲/۸) از ندول ها هیپو اکو و در ۷۶ مورد (۴۷/۲٪) اکوژنیسیته ندول تیروئید در سونوگرافی Mixed بود. در ۹۷ مورد (۶۰/۲٪) ندول هاز تیروئید الاستیسیته زیر ۲/۹ و در ۶۴ مورد (۳۹/۸٪) الاستیسیته بیشتر از ۲/۹ بود.

پاتولوژی ندول های تیروئید ۸۵ مورد (۵۲/۸٪) بدخیم و در ۷۶ مورد (۴۷/۲٪) خوش خیم بود.

نتیجه گیری:

با در نظر گرفتن ندول ها با الاستیسیته $\leq 2/9$ بعنوان ندول بدخیم، حساسیت و ویژگی الاستوگرافی در تشخیص بدخیمی ندول های تیروئید به ترتیب $76/31\%$ و $54/11\%$ می باشد. PPV و NPV الاستوگرافی در تشخیص بدخیمی ندول های تیروئید به ترتیب $71/88\%$ و $59/8\%$ بود.

حساسیت، ویژگی، PPV و NPV سونوگرافی داپلر(رینگ برجسته محیطی(هالو)) در تشخیص بدخیمی ندول های تیروئید به ترتیب $51/76\%$ ، $55/26\%$ ، $64/7\%$ و $55/9\%$ بود. با در نظر گرفتن ندول های هیپواکو بعنوان ندول بدخیم ، حساسیت و ویژگی سونوگرافی در تشخیص بدخیمی ندول های تیروئید به ترتیب $63/52\%$ و $59/21\%$ می باشد. NPV و PPV سونوگرافی در تشخیص بدخیمی ندول های تیروئید به ترتیب $63/52\%$ و $59/21\%$ محاسبه گردید.

کلمات کلیدی:

ندول تیروئید، سونوگرافی، الاستوگرافی